

Πριν δέκα χρόνια το 1999 έγραψα ότι ο γνωστός συμπάροικος, Σταύρος Βλάχος, παρά την μεγάλη προσφορά του στην παροικία στο παρελθόν και την μεγάλη πείρα του παραμένει ένα ανεκμετάλλευτο κεφάλαιο και για να δείξω πόσο μακριά έβλεπε ο φίλος Σταύρος είχα αναδημοσιεύσει από τον Νέο Κόσμο τής 28ης Μαρτίου 1966:

«Επειδή ο τότε γενικός πρόξενος και ο πρόεδρος τής Κοινότητας εντόπισαν την ανάγκη δημιουργίας ενωμένου παροικιακού θεάτρου, (σημειώστε 43 χρόνια πριν!) ο Σταύρος Βλάχος είχε προτείνει τη δημιουργία «Οργανισμού Προστασίας Θεάτρου».

Εφόσον, λέει ο Σταύρος, στα καταστατικά σχεδόν όλων των σωματείων αναφέρεται σαν ένας από τους σκοπούς τους “η διοργάνωση εκδηλώσεων για την ψυχαγωγία και μόρφωση τής παροικίας”, θα μπορούσε να συσταθεί μια επιτροπή από αντιπροσώπους όλων των σωματείων που ύστερα από επιφέρεις με τους θεατρικούς παραγοντες τής παροικίας θα προχωρούσε στη συγκρότηση “Ενωμένου Παροικιακού Θεάτρου” και αν αυτό δεν ήταν δυνατόν, θα μπορούσε να επιτευχθεί τουλάχιστον μια συνεργασία. Η διοίκηση, η διαχείριση και η εξεύρεση πόρων θα ήταν ευθύνη τού “Οργανισμού Προστασίας Θεάτρου”. Τα συγκροτήματα θα είχαν μόνο την καλλιτεχνική ευθύνη να ασχολούνται με την όσο το δυνατόν καλύτερη απόδοση στη σκηνή.

Αλλά δεν σταματούσε εκεί ο

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμα και... μη

Σταύρος: Οραματίζόταν και ένα “Θεατρικό Φεστιβάλ” με όλα τα συγκροτήματα τού Σίδνει και επιβράβευση με χρηματικό ποσό για την καλύτερη παρουσίαση.

Αυτά έλεγε πριν 43 χρόνια ο Σταύρος Βλάχος και στο μεταξύ έγιναν κάποιες προσπάθειες πάνω στις ιδέες του με διαφορετικό όνομα, αλλά χωρίς επιτυχία.

Η στήλη είχε προτείνει τη δη-

Μαντουρίδειο Θέατρο, τώρα καταφεύγουμε σε βιαστικούς εράνους για επείγουσες επισκευές, όμως είναι αυτό η λύση; Είναι σωστό και δίκαιο ο Σταύρος Οικονομίδης και οι συνεργάτες του να αγωνιούν πώς θα πληρώσουν το ενοίκιο και τις επισκευές για το θέατρό τους; Τί λέω, το θέατρό ΜΑΣ; Είναι μόνο ευθύνη τού Σταύρου και των συνεργατών του να διατηρήσει ζω-

Θέατρο, γλώσσα και παροικία

μιουργία ομάδας Φίλων του Θεάτρου, επειδή οι θεατράνθρωποι, όπως οι εκπαιδευτικοί, οι δημοσιογράφοι, οι λογοτέχνες και καλλιτέχνες δεν είναι κατάλληλοι στην οικονομική διαχείριση και στην εξεύρεση πόρων.

Παρά τις προσπάθειες και μια μακρά σύσκεψη η ίδεα απορρίφθηκε, όπως απέτυχε μια άλλη πρόταση για την δημιουργία ομάδας Φίλων τής Ελληνικής Γλώσσας που θα συγκέντρωνε χρήματα για τις έδρες Ελληνικών και την προώθηση τής γλώσσας μας.

Οπως είδαμε πρόσφατα με το

ντανό το παροικιακό θέατρο; Είναι αξιοπρεπές να αναγκάζονται να βάζουν τα ονόματα δωρητών στα καθίσματα τού θεάτρου σαν να είναι στασίδια εκκλησίας για να ελκύσουν δωρεές των εκατό δολαρίων;

Αλλά, ας πάμε παρακάτω στον λογοτεχνικό τομέα. Κάθε χρόνο εκδίδονται πέντε ή δέκα βιβλία από συμπάροικους λογοτέχνες και θα αναφέρω το τελευταίο τού Νίκου Καρακατσάνη που κατά γενική ομολογία είναι πολύ αξιόλογο.

Αν ο Νίκος δεν είχε την οικονομική ευχέρεια να πληρώσει και ίσως

* Δωρεές τής ΟΕΕΓΑ

Αφού μιλούμε για την προσφορά των σωματείων μας, αξίζει να αναφέρουμε ότι η Οργάνωση Ελληνίδων και Ελληνοκυπρίων Γυναικών Αυστραλίας, με πρόεδρο την και Βίκη Μαρ Συρίου, πρόσφερε \$1000 στο Μαντουρίδειο Θέατρο, \$1000 για το Τμήμα Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο Μακουόρι και \$1000 για τα βραβεία Ιπποκράτης. Γ' αυτό αγαπώ τις γυναίκες που έχουν ψυχή βουνό. Συγχαρητήρια.

* Η Ιστορία τού παροικιακού Τύπου

Ακουσα την παρατήρηση ότι στην ιστορία τού παροικιακού Τύπου τα τελευταία 40 χρόνια ασχολούμαι μόνο με τη Νέα Πατρίδα και τον ιδιοκτήτη της. Βέβαια, ασχολήθηκα και με το «Εθνικόν Βήμα», αλλά δεν έγραψα ακόμη για τον «Πανελλήνιο Κήρυκα» για δύο λόγους. Πρώτον γιατί μέχρι αυτό το σημείο δεν είχα εργαστεί εκεί και δεν ήξερα κανέναν και δεύτερον η έκδοση τής Νέας Πατρίδας προκάλεσε τις εξελίξεις στον παροικιακό Τύπο την εποχή εκείνη.

Καθώς εξελίσσεται η ιστορία, ασφαλώς θα γράψω για τα στελέχη τού «Πανελλήνιου Κήρυκα», τον Καλομοίρη, τον Κούρλιο και άλλους. Υπομονή, λοιπόν, γιατί ακόμη βρισκόμαστε στην αρχή, σειρά έχουν η Ελληνική Φωνή, το Νέο Κύμα και φυσικά ο Κόσμος.

* Εκλογές

Στο δήμο Ροκντέιλ θα γίνουν εκλογές σήμερα το βράδι για νέο δήμαρχο και σύμφωνα με πληροφορίες μας υπάρχει μεγάλη σύγχυση, επειδή δεν ισχύει πια η συμφωνία Εργατικών με τους Λίμπεραλ να μοιράζονται την εξουσία.

Το γεγονός αυτό αδικεί τον συμπάροικο Λίμπεραλ αντιδήμαρχο, Πίτερ Πούλο, ο οποίος θα έπρεπε να εκλεγεί δήμαρχος σήμερα, αν και δεν αποκλείεται η εκλογή του αν πάρει τρεις ψήφους από τους ανεξάρτητους.

Στο δήμο εκλέγονται πέντε Εργατικοί, πέντε Λίμπεραλ και πέντε Πράσινοι ή ανεξάρτητοι δημοτικοί σύμβουλοι, άρα δεν υπάρχει πλειοψηφία κανενάς. Τον τίτλο τού δημάρχου διεκδικούν όλοι, ακόμη και οι ανεξάρτητοι σε συνερ-

να ζημιωθεί χιλιάδες δολάρια, αυτό το αξιόλογο βιβλίο δεν θα έβλεπε το φως τής ημέρας και μια όμορφη αληθινή ιστορία θα χανόταν για πάντα. Δεν θα έπρεπε να έχουμε μια εκδοτική επιτροπή από ακαδημαϊκούς για καλά βιβλία με χρηματοδότηση από την παροικία;

Τα ίδια με τις έδρες Ελληνικών, δώστε και σώστε, αλλά ως πότε;

Το έχουμε πει χίλιες φορές και θα το επαναλάβουμε άλλη μια φορά: Η παροικία διαθέτει τεράστια περιουσία σε κτήρια και σε τραπεζικούς λογαριασμούς που ως επί το πλείστο παραμένει ανεκμετάλλευτη. Χρειαζόμαστε ένα μόνιμο ταμείο που θα διαχειρίζεται ετήσιες εισφορές από όλα τα σωματεία μας και όχι των πεντακοσίων δολαρίων, αλλά των χιλίων δολαρίων, όπως πρέπει να συνεισφέρει και το ΣΑΕ το μεγαλύτερο μέρος τής επιχορήγησής του από την Ελλάδα, για την προώθηση τού πολιτισμού και τής γλώσσας μας.

Αυτή η αναλγησία των σωματείων στις ανάγκες τής γλώσσας και τού πολιτισμού μας φθάνει τα όρια τού ανθελληνισμού, γι' αυτό αναφέρουμε συχνά στον πρόεδρο τής Ανω Κρύας Βρύσης. Γ' αυτό οργίζομας με την σπατάλη τής χρηματοδότησης τού ΣΑΕ από το ελληνικό κράτος.

Αν δεν είχαμε την Αρχιεπισκοπή, την Κοινότητα, πεντέξι οργανώσεις όπως τον Κωστή Παλαμά τής ΑΧΕΠΑ, ή την ΟΕΕΓΑ και αγωνιστές όπως τον Σταύρο Οικονομίδη και τους συνεργάτες του, τί θα γινόμασταν;

σισε να αυξήσει κατά \$70 τις συντάξεις των ηλικιωμένων που ζουν μόνοι, αλλά σαν νταβατζής η κυβέρνηση τής ΝΝΟ θέλει το μερδικό της!

Ο πρέμιερ Νέιθαν Ρις είπε ότι θα αυξήσει τα ενοίκια στις δημόσιες κατοικίες για να κτίσει νέες δημόσιες κατοικίες και θέλει να τον πιστέψουμε;

Η κυβέρνηση Ραντ θα δαπανήσει 6 δισεκατομμύρια δολάρια για να κτιστούν 19.000 δημόσιες κατοικίες και για να επισκευαστούν 11.000, ενώ με τα διάφορα επιδόματα θα κτιστούν ακόμη 20.000 κατοικίες, ενώ ο Ρις παίρνει το ψωμί από το στόμα των συνταξιούχων.

Απορώ γιατί δεν παραιτείται για να γλιτώσουμε από αυτή την ανίκανη κυβέρνηση, που δεν μπορεί να κάνει τίποτε σωστό.

* Καλό!

Μια κυρία μπαίνει σε ένα κατάστημα όπλων.

- Θα ήθελα να αγοράσω ένα πιστόλι, παρακαλώ.

- Το θέλετε για υπεράσπιση;

- Ω, όχι! Την υπεράσπιση θα την αναλάβει ο δικηγόρος μου

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Αυτοδυναμία: Αυτοδυναμία έχει κάποιος όταν στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις και ικανότητες, προκειμένου να ανταποκριθεί σε ένα έργο, χωρίς να χρειάζεται «έξωθεν» βοήθεια. Ειδικότερα, όταν μιλάμε για εκλογική αυτοδυναμία, αναφερόμαστε στην αυτοδυναμία που επιτυγχάνει ένα κόμμα ή συνδυασμός που πλειοψήφησε στις εκλογές, δηλαδή στη δυνατότητά του να σχηματίσει μόνο του κυβέρνηση, χωρίς τη σύμπραξη με άλλες πολιτικές δυνάμεις. Σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος «Πρωθυπουργός διορίζεται ο αρχηγός του κομματού που διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών», δηλαδή 151 έδρες (300:2=150+1). Ο ισχύων εκλογικός νόμος ευνοεί την αυτοδυναμία, αφού πριμοδοτεί το πρώτο κόμμα με 40 έδρες σε βάρος του δεύτερου. Με τη ρύθμιση αυτή αρκούν στο πρώτο κόμμα 111 έδρες για να μπορεί να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρ